

- 2) Αν ναι, πρέπει η οδηγία 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών, και ειδικότερα το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι υποχρεώνει το πιο πάνω κράτος μέλος να δέχεται ότι τα διανεμηθέντα κέρδη, που μια εταιρία αυτού του κράτους λαμβάνει από θυγατρική της από άλλο κράτος μέλος, εκπίπτουν πλήρως από το ποσό των κερδών του οικονομικού έτους και ότι οι εντεύθεν ζημιές μπορούν να μεταφερθούν σε επόμενο οικονομικό έτος;
- 3) Αν η πιο πάνω οδηγία 90/435/ΕΟΚ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι όσον αφορά τα κέρδη που διανέμονται στη βελγική μητρική εταιρία από εδρεύουσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση θυγατρική εταιρία η βελγική ρύθμιση αντίκειται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, πρέπει τότε να γίνει δεκτό ότι η πιο πάνω διάταξη της οδηγίας αντιτίθεται και στην εφαρμογή της βελγικής ρυθμίσεως περί των κερδών που διανέμονται στη βελγική μητρική εταιρία από μια βελγική θυγατρική εταιρία όταν, όπως εν προκειμένω, κατά τη μεταφορά της οδηγίας στο βελγικό δίκαιο ο Βέλγος νομοθέτης αποφάσισε να επιφυλάσσεται σε αμιγώς εσωτερικές καταστάσεις η ίδια μεταχείριση που επιφυλάσσεται στις καταστάσεις που διέπονται από την οδηγία, οπότε ευθυγράμμισε τη βελγική νομοθεσία με την οδηγία και όσον αφορά αμιγώς εσωτερικές καταστάσεις;
- 4) Αντιτίθεται το άρθρο 43 της Συνθήκης ΕΚ σε νομοθετική ρύθμιση κράτους μέλους κατά την οποία, όσον αφορά τις βεβαιώσεις φόρου εταιριών, η απαλλαγή των κερδών που εντός ενός οικονομικού έτους διανεμήθηκαν σε μια εταιρία από την εδρεύουσα σε άλλο κράτος μέλος θυγατρική της εταιρία περιορίζεται εντός του πρώτου κράτους μέλους στο ποσό των κερδών του οικονομικού έτους εντός του οποίου έγινε η διανομή κερδών (μετά την αφαίρεση ορισμένων ποσών που προβλέπει ο νόμος), ενώ πλήρης απαλλαγή των διανεμηθέντων κερδών θα ήταν δυνατή αν η εταιρία αυτή είχε μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο κράτος μέλος;

(¹) ΕΕ L 225, σ. 6.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Δημοκρατία της Πολωνίας) στις 16 Νοεμβρίου 2007 — K-1 Sp. z o.o. w Toruniu κατά Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

(Υπόθεση C-502/07)

(2008/C 22/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: K-1 Sp. z o.o. w Toruniu

Καθού: Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποκλείει το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, της πρώτης οδηγίας 67/227/ΕΟΚ (¹) του Συμβουλίου, της 11ης Απριλίου 1967, περί της εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών, σε συνδυασμό με τα άρθρα 2, 10, παράγραφος 1, στοιχείο α', και 10, παράγραφος 2, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ (²) του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, τη δυνατότητα να επιβληθεί στον υποκείμενο στον φόρο προστιθέμενης αξίας η υποχρέωση να καταβάλει την πρόσθετη φορολογική οφειλή υπό την έννοια του άρθρου 109, παράγραφοι 5 και 6, του νόμου της 11ης Μαρτίου 2004 περί του φόρου επί αγαθών και υπηρεσιών, όταν διαπιστώνεται ότι ο υποκείμενος στον ΦΠΑ εμφάνισε στην υποβληθείσα φορολογική δήλωση ως πιστωτικό υπόλοιπο ή φόρο εισροών ένα ποσό το οποίο είναι μεγαλύτερο από το πραγματικό;
- 2) Μπορούν τα «ειδικά μέτρα» υπό την έννοια του άρθρου 27, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, λαμβανομένου υπόψη του χαρακτήρα τους και του σκοπού τους, να συνίστανται στην επιβολή πρόσθετης φορολογικής οφειλής στον υποκείμενο σε ΦΠΑ, η οποία καθορίζεται με απόφαση της φορολογικής αρχής, όταν διαπιστώνεται το αντικειμενικό γεγονός ότι ο υποκείμενος στον φόρο δήλωσε υπερβολικά υψηλό ποσό ως πιστωτικό υπόλοιπο ή υπερβολικά υψηλά ποσά ως πραγματικό φόρο εισροών;
- 3) Περιλαμβάνει η εξουσία την οποία παρέχει το άρθρο 22 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, το δικαίωμα επιβολής πρόσθετης φορολογικής οφειλής κατά την έννοια του άρθρου 109, παράγραφοι 5 και 6, του νόμου της 11ης Μαρτίου 2004 περί του φόρου επί αγαθών και υπηρεσιών;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 3.

(²) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.